

Mel.: *Den Sømand han maa lide.*

Naar Skakkén paa os kalder,
vi møder frem en trofast Flok,
een er i Ungdomsalder,
en anden gaar ved Stok,
men vi ved Brættet mødes
til ædel Kappestrød,
hej, kom faldera, Hurra,
til over Sengetid!

Naar Spillet skal begynde,
det falder alle lige svært,
den tykke som den tynde
har ej endnu det lært!
Een spiller Kongeindisk,
en anden Skotsk Parti,
hej, kom faldera, Hurra,
med mægtig Energi.

Een siddér tav og tænker,
han si'r maaske slet ikke Skak,
een faar ved Ordets Rænker
Remis ved evig Snak!
Og een har stoppet Piben
med ekstra stærk Tobak,
hej, kom faldera, Hurra,
det kalder man for Skak!

Naar saa ved fælles Kræfter.
den ene Part er grundig mat,
han gaar Partiet efter,
han vil bevise, at
han skulde have vundet,
men at et daarligt Træk,
hej, kom faldera, Hurra,
gav hele Chancen væk.

Ja, svært det er at lære
det kære, gamle Tavlespil,
ej let det er at bære
et Nederlag med Smil,
men vi ved Spillet glemmer
det dårlige Besvær,
hej, kom faldera, Hurra,
ja, Sorgerne især.

Ja, lad os glemme Sorgen
og rigtig holde Spænd, ja Spænd!
Pyt med den Dag i Morgen
og med dens Tømmermand!
Vort Glas vi nu vil hæve
og helst med bredfyldt Maal,
hej, kom faldera, Hurra,
og drikke Skakkens Skaal!

Viggo Westermann.